

ชาลาพิพิธ หลีชัวน พันธุ์เรือง 2549: ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมส่งเสริมสุขภาพของบุคคลากร โรงพยาบาลพระมงกุฎเกล้า ปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต (สุขศึกษา) สาขาวิชาภาษา ภาควิชาพลศึกษา ประธานกรรมการที่ปรึกษา: รองศาสตราจารย์ สุพัฒน์ ชีรเวชเจริญชัย, วท.ม. 154 หน้า
ISBN 974-16-1664-3

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงพรรณนา โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมส่งเสริมสุขภาพของบุคคลากร โรงพยาบาลพระมงกุฎเกล้า โดยศึกษาจากกลุ่มตัวอย่างจำนวน 368 คน โดยใช้แบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน วิเคราะห์หาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยต่าง ๆ กับพฤติกรรมส่งเสริมสุขภาพด้วยค่าไคสแควร์ ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน และวิเคราะห์ตัวแปร ทำนายพฤติกรรมส่งเสริมสุขภาพด้วยสถิติวิเคราะห์ทดสอบพหุคูณ

ผลการวิจัยพบว่า 1. พฤติกรรมส่งเสริมสุขภาพของบุคคลากร โรงพยาบาลพระมงกุฎเกล้า อยู่ในระดับปานกลาง 2. ปัจจัยทางชีวสังคม ได้แก่ ตำแหน่ง มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมส่งเสริมสุขภาพของบุคคลากร โรงพยาบาลพระมงกุฎเกล้า 3. ปัจจัยนำ ได้แก่ ความรู้ และทัศนคติ ต่อการส่งเสริมสุขภาพ มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมส่งเสริมสุขภาพ ของบุคคลากรโรงพยาบาลพระมงกุฎเกล้า 4. ปัจจัยอื่อ ได้แก่ นโยบายและโครงการส่งเสริมสุขภาพและสภาพแวดล้อมภายในโรงพยาบาลพระมงกุฎเกล้า มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมส่งเสริมสุขภาพของบุคคลากร โรงพยาบาลพระมงกุฎเกล้า 5. ปัจจัยเสริม ได้แก่ การสนับสนุนทางสังคมจากบุคคล มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมส่งเสริมสุขภาพของบุคคลากร โรงพยาบาลพระมงกุฎเกล้า 6. ตัวแปรที่สามารถทำนายพฤติกรรมส่งเสริมสุขภาพของบุคคลากร โรงพยาบาลพระมงกุฎเกล้า ได้แก่ การสนับสนุนทางสังคมจากบุคคล ทัศนคติต่อการส่งเสริมสุขภาพ และนโยบายและโครงการส่งเสริมสุขภาพ และสภาพแวดล้อมภายในโรงพยาบาลพระมงกุฎเกล้า ซึ่งสามารถร่วมกันทำนายพฤติกรรมส่งเสริมสุขภาพของบุคคลากร โรงพยาบาลพระมงกุฎเกล้า ได้ร้อยละ 42.50 โดยตัวแปรที่มีอำนาจในการทำนายสูงสุด คือ การสนับสนุนทางสังคมจากบุคคล ซึ่งทำนายได้ร้อยละ 32.50

รายงาน
ลายมือชื่อนักวิจัย

ลายมือชื่อประธานกรรมการ

4, 05, 2549